

- 2) *Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435 trebuie interpretat în sensul că nu autorizează statele membre să aplice o dispoziție națională cum este articolul 198 punctul 10° din Codul din 1992 al impozitelor pe venit, coordonat prin Decretul regal din 10 aprilie 1992 și confirmat prin Legea din 12 iunie 1992, în măsura în care aceasta depășește ceea ce este necesar pentru prevenirea fraudelor și a abuzurilor.*

⁽¹⁾ JO C 136, 18.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 octombrie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) – Regatul Unit] – The English Bridge Union Limited/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-90/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată (TVA) — Directiva 2006/112/CE — Scutirea prestărilor de servicii strâns legate de sport — Noțiunea „sport” — Activitate caracterizată printr-o componentă fizică — Jocul de bridge simultan]

(2017/C 437/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Apelantă: The English Bridge Union Limited

Intimați: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Dispozitivul

Articolul 132 alineatul (1) litera (m) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că o activitate precum bridge-ul simultan, care se caracterizează printr-o componentă fizică care este neglijabilă, nu intră sub incidența noțiunii „sport”, în sensul acestei dispoziții.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – Procedură inițiată de POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare

(Cauza C-106/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Libertatea de stabilire — Transformare transfrontalieră a unei societăți — Transferare a sediului social fără transferarea sediului real — Refuzul radierii din registrul comerțului — Reglementare națională care condiționează radierea din registrul comerțului de dizolvarea societății la finalul unei proceduri de lichidare — Domeniul de aplicare al libertății de stabilire — Restricție privind libertatea de stabilire — Protecția intereselor creditorilor, ale asociaților minoritari și ale salariaților — Combaterea practicilor abuzive)

(2017/C 437/10)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

POLBUD – WYKONAWSTWO sp. z o.o., în lichidare

Dispozitivul

- 1) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că libertatea de stabilire este aplicabilă transferării sediului social al unei societăți, constituită în temeiul dreptului unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării sale, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui alt stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestui din urmă stat membru, fără modificarea sediului real al societății respective.
- 2) Articolele 49 și 54 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care condiționează transferarea sediului social al unei societăți, constituită în conformitate cu dreptul unui stat membru, pe teritoriul unui alt stat membru în scopul transformării, în conformitate cu condițiile impuse de legislația acestui din urmă stat membru, într-o societate care intră sub incidența dreptului acestuia, de lichidarea celei dintâi societăți.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Amtsgericht Kehl – Germania) – Procedură penală privind pe I

(Cauza C-195/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Transport — Permis de conducere — Directiva 2006/126/CE — Articolul 2 alineatul (1) — Recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere — Noțiunea „permis de conducere” — Certificat care atestă promovarea examenului de obținere a permisului de conducere (CEPC) și care îl autorizează pe titularul său să conducă pe teritoriul statului membru care l-a eliberat înainte de înmânarea permisului de conducere definitiv — Situație în care titularul CEPC conduce un vehicul într-un alt stat membru — Obligația de a recunoaște CEPC — Sancțiuni impuse titularului CEPC pentru conducerea unui vehicul în afara teritoriului statului membru care a eliberat CEPC menționat — Proporționalitate]

(2017/C 437/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Amtsgericht Kehl

Partea din procedura penală principală

I

cu participarea: Staatsanwaltschaft Offenburg.

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere, precum și articolele 18, 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări a unui stat membru în temeiul căreia acest stat membru poate refuza recunoașterea unui certificat eliberat într-un alt stat membru, care atestă existența unui drept de conducere al titularului său, atunci când acest certificat nu îndeplinește cerințele pentru modelul de permis de conducere prevăzut de această directivă, chiar în ipoteza în care condițiile impuse de directiva menționată pentru eliberarea unui permis de conducere sunt îndeplinite de titularul certificatului respectiv.